

درآمدی روش‌شناسانه بر تحلیل بولی فوران از انقلاب ایران

دکتر محمد رضا طالبان*

تاریخ دریافت: ۸۷/۹/۱۵

دریافت پذیرش: ۸۸/۲/۶

چکیده

تکنیک «تحلیل کیفی تطبیقی» که مبتنی بر «جبر بولی» یا بسط بولی منطق مقایسه اسمی است زارت میل است، روش‌شناسی ضمنی و تلویحی تحقیقات تطبیقی - تاریخی است.. با استفاده از این تکنیک تحلیل گران می‌توانند به وارسی ترکیب‌های متفاوت از تبیین‌کننده‌ها، به مثابه علل یک نتیجه (معلول) واحد بپردازنند. تکنیک جبر بولی در تحلیل تطبیقی - تاریخی نیز ابزاری سودمند برای تحلیل مجموعه داده‌هایی با N متوسط (۱۰ تا ۵۰ مورد) است.

در مقاله حاضر، ابتدا، ویژگی‌های اصلی جبر بولی برای استفاده از تکنیک تحلیل کیفی تطبیقی در علوم اجتماعی توصیف شده است. سپس، کاربرد تحلیل بولی یا تکنیک تحلیل

کیفی تطبیقی توسط جان فوران در تحلیل تطبیقی انقلاب ایران تشریح شده است. فوران به عنوان مهم‌ترین پژوهشگر تطبیقی انقلاب ایران در سه اثر خویش برای پاسخ به پرسش‌های مختلفی از جبر بولی یا تکنیک تحلیل کیفی تطبیقی استفاده نموده است که در این مقاله تلاش گردیده نتایج هر سه مطالعه وی از حیث روش‌شناسی بولی، مورد کنکاش و وارسی تفصیلی قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: تحلیل کیفی تطبیقی، تحقیق تطبیقی - تاریخی، جبر بولی، تحلیل بولی،

چارلز رگین، انقلاب ایران، جان فوران

مقدمه

هنگامی که از منظر روش‌شناسانه به ادبیات مکتوب حوزه انقلاب پژوهی در علوم اجتماعی و سیاسی نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم آثاری نفوذ و تأثیر پرداز و ماندگاری در این حوزه داشته‌اند که اتکاء‌شان بر روش‌های مطالعه موردنی و تطبیقی - تاریخی بوده است. این الگوی روش‌شناختی را می‌توان از کتاب «کالبدشناسی چهار انقلاب» کرین بریتون (۱۹۳۸) گرفته تا «ریشه‌های اجتماعی دیکتاتوری و دموکراسی» بارینگتون مور (۱۹۶۶) و کتاب «دولت‌ها و انقلابات اجتماعی» تدا اسکاکپول (۱۹۷۹) مشاهده نمود. حتی، کتاب‌هایی مثل «سامان سیاسی در جوامع دستخوش تغییر» ساموئل هانتینگتون (۱۹۶۸)، «تحول انقلابی» چالمرز جانسون (۱۹۶۶) و «چرا انسان‌ها شورش می‌کنند؟» تد رابرت گار (۱۹۷۰) نیز، که با رویکردهای نظری بسیار متفاوتی نگارش یافته‌اند استدلال‌هایشان را بر اساس تحلیل چند مورد معین استوار ساخته‌اند تا برهان خویش را بر روی تحلیل آماری مجموعه‌ای از داده‌ها وجود استوار نموده باشند. البته، این امر بدان علت نیست که چنین مجموعه‌ای از داده‌ها وجود نداشته است. با وجودی که برخی اوقات استدلال شده است تعداد انقلابات اجتماعی برای تحلیل آماری، خیلی کم است، ولی به نظر می‌رسد در خصوص این مسئله تا حدود زیادی مبالغه شده است. برای نمونه، جف گودوین (۲۰۰۱) فهرستی از ۱۸ انقلاب اجتماعی بزرگ، از فرانسه ۱۷۸۹ تا فروپاشی کمونیسم در اروپای شرقی ۱۹۹۰ ارائه نموده است. جان فوران

۱۹۹۱) نیز با تعریفی بازتر از انقلاب، ۳۱ انقلاب رخ داده را صرفاً برای جهان سوم پس از ۱۹۰۰ میلادی فهرست نموده است. در دایره المعارف انقلابات سیاسی (Goldston, 1998) بسط تعریف مفهوم انقلاب تا جایی که جنبش‌های انقلابی را نیز دربرگیرد، ۱۵۰ مورد بعد از آن شانزدهم تاکنون فهرست شده است. همچنین، مطالعاتی که صرفاً از موردهای انقلابی استفاده ننمایند و به محاسبه و شمارش سال‌هایی پردازنند که کشورهای مورد مطالعه‌شان را بگیرند خشونت سیاسی توده‌ای به منظور انقلاب بوده‌اند، می‌توانند N را به صدها یا هزارها زایش دهند (Goldston, 2003: 41).

از سویی دیگر، ما با فقدان کوشش‌هایی که تحلیل انقلابات را بخواهند بر اساس تحلیل ماری با N بزرگ انجام دهند، رو به رو نیستیم.¹ ولی، این کوشش‌های پژوهشی به هیچ وجه وانستند بینان‌های محکمی برای انباشت استنباط یا دانش تراکمی در حوزه مطالعات انقلاب دست آورند؛ تا جایی که اظهار عجز شد که اساساً بتوان هر گونه دانش تراکمی و شناخت باشتی را بدین طریق فراهم نمود (Lichbach, 1989). در اکثر مطالعات آماری از انقلابات، فته‌ها بر اساس دوره زمانی مورد مطالعه و مدل تحقیق، تفاوت می‌یابد و هیچ اجماعی نیز کنون به بار نیامده است. به همین خاطر، امروزه در مقایسه با مطالعات موردي تطبیقی، خیلی متراز به این آثار پژوهشی اشاره می‌شود و سنت پژوهشی مربوط به مطالعات آماری با N برگ از انقلاب، ثمربخشی ناچیزی به بار آورده است. در مقابل، تحلیل تطبیقی - تاریخی از نسلیات تاکنون دستاوردهای نظری و مفهومی قابل توجه‌ای به بار آورده و منجر به پیشرفت ظم و مستمر و دانش تراکمی یا انباشت شناخت در این حوزه مطالعاتی شده است (Goldston, 2003: 42). به عنوان مثال، تحلیل‌های تطبیقی - تاریخی متعدد از انقلابات مختلف نشان داد که هیچ مجموعه واحدی از علل لازم و کافی در پس کلیه انقلابات قرار ارد. در عوض، «انقلابات» مخصوص ترکیبی از جریان‌های علی مختلف و متمایز است. از این نوی و توسعه یک انقلاب خاص بر ترکیبی خاص از مؤلفه‌های موجود در این جریان‌های

- به عنوان نمونه می‌توان به این آثار اشاره نمود: گار، ۱۹۶۸، فایرابت و نسولد، ۱۹۷۹، هیس، ۱۹۷۳، میدلارسکی، ۱۹۸۲، لر، ۱۹۸۵، مولر و سلیگمن، ۱۹۸۷، وید، ۱۹۸۷، بوسول و دیکسون، ۱۹۹۰، معدل، ۱۹۹۴.

علی ابتهاء دارد (همان: ۸۰). این مطلب، مؤید استدلال رگین (۱۹۸۷، ۱۹۹۷، ۲۰۰۰) در اثبات مناسبت تحلیل بولی در تحقیقات تطبیقی است. مفاد اصلی این استدلال آن بود که وقایع اجتماعی، به ویژه پدیده‌های کلان و پهن‌دامنه اجتماعی عموماً توسط «ترکیبی علی»^۱ یا «علیت چندگانه و متقاضی»^۲ تکوین می‌یابند؛ بدین معنا که، پیامدی یکسان یا معلولی واحد توسط ترکیب‌های متفاوتی از علل به وجود می‌آید.

تحلیل بولی

رگین در کتاب «روش تطبیقی» (۱۹۸۷) استدلال نمود که اولاً، منطق جبر بولی^۳ روش‌شناسی ضمنی و تلویحی تحقیقات تطبیقی - تاریخی بوده و ثانیاً، با استفاده از جبر بولی می‌توان تکنیکی ارائه نمود تا تحلیل‌گران بتوانند با ترکیب‌های متفاوت از تبیین‌کننده‌ها، به مثابه علل یک نتیجه (معلول) واحد کار کنند. رگین (۱۹۸۷) این تکنیک را «تحلیل کیفی تطبیقی»^۴ نامید که مبنی بر «جبر بولی» یا بسط بولی منطق مقایسه اسمی استوارت میل، یعنی روش‌های توافق و اختلاف بود. این تکنیک، بر خلاف روش‌های توافق و اختلاف میل، امکان تحلیل علیت چندگانه و اثرات تعاملی متغیرها را می‌دهد. با وجود این، همان طور که رگین (۱۹۹۴: ۳۰۶-۳۰۵) خاطر نشان نموده است تکنیک «تحلیل کیفی تطبیقی» دقیقاً مثل روش‌های توافق و اختلاف میل، ماهیت منطقی و غیرآماری (غیراحتمالی) دارد (Goldthorpe, 2000: 52).

البته، لازم به توضیح است که به کارگیری تکنیک جبر بولی در تحلیل تطبیقی - تاریخی، ابزاری سودمند برای تحلیل مجموعه داده‌هایی با N متوسط (۱۰ تا ۵۰ مورد) است. به بیان دیگر، بهترین حالت برای استفاده از رویکرد جبر بولی یا تکنیک تحلیل تطبیقی کیفی رگین هنگامی است که با N متوسط سروکار داریم (Regin, 1994: 105; Oz, 2004: 170). با تعداد بسیار اندک موردها، هر مورد ممکن است واحد یک ترکیب خاص از خصیصه‌ها باشد

-
1. Causal complexity
  2. Multiple conjunctural causation
  3. Boolean algebra
  4. Qualitative Comparative Analysis (QCA)

که مزیت تنوریکی ناچیزی را برای این تکنیک تطبیقی به بار می‌آورد. همچنین، با در اختیار داشتن تعداد زیادی از موردها، تحلیل لگاریتم خطی یا تحلیل فراوانی ترکیبی^۱ احتمالاً از مناسبت بیشتری برخوردارند (Caren and Panofsky, 2005: 147, 151).

رگین طی فصول ششم تا هشتم کتاب «روش تطبیقی» خویش (۱۹۸۷) به بسط رویکرد جبر بولی برای تحقیق تطبیقی- تاریخی یا تحلیل کیفی تطبیقی پرداخت (همچنین ر. ش: رگین و همکاران، ۲۰۰۷، بخش دوم).^۲ رگین در فصل ششم اثر مذبور، ضمن ارائه ویژگی‌های اصلی جبر بولی مدعی شد که شناخت این ویژگی‌ها برای استفاده از تکنیک تحلیل تطبیقی کیفی در علوم اجتماعی ضروری است. ویژگی‌های دهگانه جبر بولی ارائه شده توسط رگین به شرح زیر است (Regin, 1987: 85-163):

۱- استفاده از داده‌های دوشقی

در جبر بولی هر متغیر به صورت دو ارزشی «وجود/ عدم یا حضور/ غیاب» مدنظر قرار می‌گیرد. بنابراین، در یک تحلیل بولی از داده‌های تحقیقات اجتماعی، کلیه متغیرها، اعم از مستقل و وابسته، باید در سطح سنجش اسمی دو مقوله‌ای (وجود و عدم با گذهای یک و صفر) باشند.

۲- استفاده از جدول ارزش برای نمایش داده‌ها

برای استفاده از جبر بولی به عنوان تکنیکی از مقایسه کیفی، ضروری است که ماتریس داده‌های خام را مطابق با یک جدول ارزش، بازسازی نماییم.^۳ در این جدول، بر خلاف

1. Configurable Frequency Analysis

۲- البته، رگین این تکنیک را در مجموعه‌ای از آثار بعدی خویش (۱۹۸۹، ۱۹۹۴، ۱۹۹۵، ۲۰۰۰) پالایش نمود و بهبود پختشید. شایان ذکر است که رگین (به همراه ریهوكن) در مقاله‌ای (۲۰۰۴) مدعی شدند که تعداد مطالعات متشر شده که از تحلیل تطبیقی کیفی یا تکنیک QCA استفاده نموده‌اند بالغ بر ۲۵۰ مورد بوده است.

3. Truth table

ماتریس داده‌های خام، هر سطر جدول اختصاص به اطلاعات مربوط به یک مورد ندارد؛ بلکه هر سطر حاکی از ترکیبی منحصر بفرد از شروط علیٰ یا متغیرهای مستقل است. از این رو، تعداد سطرهای جدول ارزش برای هر تعداد از موردها بر اساس فرمول $n = \text{تعداد متغیرهای مستقل})$ محاسبه می‌شود. مثلاً با ۴ شرط علیٰ یا متغیر مستقل دوشقی، جدول ارزشی با ۱۶ سطر خواهیم داشت که هر سطر ممکن است شامل چندین مورد باشد.

۳- عمل جمع در جبر بولی

در جبر بولی اگر معادله‌ای به شکل $A + B = Z$ داشته باشیم که در آن $A = 1$ و $B = 1$ باشد، در آن صورت $Z = 1$ خواهد بود. به عبارت دیگر، $1 + 1 = 1$ می‌شود. دلیل آن، این است که عمل جمع در جبر بولی معادل با عملگر «یا» در منطق جدید است که با علامت «+» نشان داده می‌شود. از این رو، معنای معادله $Z = A + B$ این است که اگر A «یا» B معادل با یک(یعنی حضور) باشند، در آن صورت Z نیز معادل با یک (یعنی حضور) خواهد بود. پس، علامت «+» در جبر بولی نباید با جمع ریاضی اشتباه شود. در معادله مذکور این بدان معنا است که شروط علیٰ A «یا» B هر یک به صورت انفرادی می‌توانند Z را ایجاد کنند. به عبارت دیگر، A «یا» B هر یک شرطی کافی برای به وجود آوردن Z محسوب می‌شوند. به طور کلی، با حضور(کُد یک) هر یک از شروط علیٰ که با علامت جمع به یکدیگر پیوند یافته‌اند باید در انتظار حضور معمول یا پیامد بود.

۱- جدول ارزش برای بازنمایی گزاره‌های منطقی است. این نوع گزاره‌ها از حیث ارزش منطقی یا صادقند یا کاذب؛ به این معنا که نه می‌توانند هر دو ارزش صدق و کذب را با هم داشته باشند(یعنی، هم صادق و هم کاذب) و نه می‌توانند هیچ کدام از دو ارزش را نداشته باشند (یعنی، نه صادق و نه کاذب). در جدول ارزش، صدق را با عدد «یک» و کذب را با عدد «صفر» نشان می‌دهند.

۲- در ماتریس داده‌های خام معمول در تحقیقات اجتماعی، تعداد سطرهای معادل با نمونه تحقیق(N) است، در صورتی که در جدول ارزش، تعداد سطرهای ممکن منطقی میان عامل‌های تبیینی یا متغیرهای مستقل دو مقوله‌ای حکایت می‌کنند.

۴- عمل ضرب در جبر بولی

ضرب بولی نیز اساساً با عمل ضرب معمولی فرق می‌کند. در تحقیقات تطبیقی موردمحور، فرض بر این است که یک معلول، ترکیبی خاص از شروط علی است. ترکیب شروط علی را در جبر بولی با علامت ضربدر نشان می‌دهند. شایان ذکر است در معادله‌نویسی بولی، حضور هر شرط علی را با حرف بزرگ (مثلث A) و غیاب آن را با حرف کوچک (مثلث a) می‌نویسند. به عنوان مثال، با فرض ۳ عامل یا شرط علی، هفت ترکیب علی به صورت معادله بولی زیر خواهیم داشت:

$$F = Abc + aBc + abC + ABC + AbC + aBC + ABC$$

هر یک از این هفت ترکیب که با علامت «+» به یکدیگر پیوند یافته و یک معادله بولی را تشکیل داده‌اند، ترکیبی خاص از شرط علی برای به وجود آوردن F را نشان می‌دهند. یعنی، F می‌تواند توسط هفت ترکیب علی متفاوت، به نحوی که در معادله آمده است، به وجود آید. پس، علامت ضرب در جبر بولی نیز معنای منطقی دارد و به معنای «و» است. به عبارت دیگر، ترکیب علی Abc بدین معنا است که حضور شرط علی A وقیع است که با غیاب دو شرط علی دیگر، یعنی B و C ترکیب شده باشد.

۵- منطق ترکیبی

تحلیل بولی، واجد طرح ترکیبی است. همان طور نه گفته شد ضرب بولی نشان دهنده حضور و غیاب شروطی است که با یکدیگر ترکیب شده‌اند. در حقیقت، غیاب یک شرط علی، به همان اندازه حضورش در تحلیل بولی، جایگاه منطقی دارد. فرض بر این است که علل «در ترکیب با هم» و به صورت یک کل عمل می‌کنند. از این رو، تحلیل بولی به محقق اجازه می‌دهد تا علل مرتبط را به صورت کل گرایانه مورد مشاهده قرار دهد. خصیصه کل گرایانه رویکرد بولی با جهت‌گیری محققان کیفی در مطالعات تطبیقی سازگاری دارد که به دنبال

بررسی علل مختلف در بافت و زمینه موردها هستند. بنابر این، در مقایسه کیفی بولی، هر علت منفک از علل دیگر در نظر گرفته نمی‌شود؛ بلکه همیشه در درون بافتی از حضور و غیاب سایر شروط علی مرتبط مورد مشاهده قرار می‌گیرد. به این ترتیب، معنای عبارت ABC این نیست که فقط حضور A موجب F می‌شود، بلکه معنایش این است که « A فقط به شرطی که B و C باشند»، موجب F می‌شود. به عبارت دیگر، برای اثربخشی علی A بر F ضروری است که سایر شروط علی (B و C) غایب باشند. در رویکرد بولی، کاملاً معقول و موجه است که با حضور یک یا هر دو شرط علی مذبور (B و C) پیامد یا معلول F رخ ندهد.

۶- کمینه‌سازی بولی

منطق ترکیبی جبر بولی بدلیل لحاظ نمودن کلیه شروط علی ممکن برای تحقق یک معلول که در یک معادله بولی منعکس می‌شود، موجب پیچیدگی بیش از حد این رویکرد می‌شود. مثلاً، با سه متغیر علی، هفت ترکیب فوق الذکر به دست آمد. حال، اگر تعداد تبیین‌کننده‌ها افزایش یابد، تعداد ترکیبات نیز بیشتر خواهد شد که کار مقایسه را دشوار می‌سازد. اما، در جبر بولی، راهی برای کمینه‌سازی ترکیبات علی وجود دارد. قاعدة اصلی این است:

چنانچه دو عبارت بولی فقط در یک شرط علی با یکدیگر متفاوت باشند و هر دو، یک نتیجه را موجب شوند، در آن صورت می‌توان آن شرط علی را حذف نمود و عبارت ساده‌تری ساخت.

برای مثال، در معادله بالا، دو عبارت بولی ABC و Abc که هر دو F را به وجود می‌آورند فقط در شرط علی B از یکدیگر متفاوتند و بقیه عناصر این دو ترکیب، یکی هستند. بنابراین، بر اساس قاعدة مذکور می‌توان دو عبارت مذبور را به یک عبارت ساده‌تر Ac تقلیل داد؛ چون، Ac عنصر مشترک در دو عبارت بوده است. در حقیقت، علت B برای معلول F

نامربوط است؛ چون، هم در حضورش (ABC) و هم در غیابش (Abc) پیامد F رخ داده است. منطق این نوع کمینه‌سازی مشابه با طرح آزمایشی است: فقط یک شرط علی (B) تغییر می‌کند؛ ولی، در معلول یا پیامد (F) هیچ تفاوتی ایجاد نمی‌شود. بر اساس منطق طرح آزمایشی، نتیجه گرفته می‌شود که B ارتباطی با F ندارد. از این رو، فرایند کمینه‌سازی بولی، شبیه منطق طرح آزمایشی به نظر می‌رسد. به عنوان مثال، هفت عبارت در معادله بولی فوق‌الذکر را می‌خواهیم با روش مزبور، کمینه سازیم تا ترکیب ساده‌تری از علی F به دست آید. در ابتدا، با به کارگیری قاعدة کمینه‌سازی بولی ترکیب‌های سه جمله‌ای را می‌توان به شرح زیر به ترکیب‌های دو جمله‌ای تقلیل داد:

ترکیب Abc با ABC می‌دهد Ac

ترکیب AbC با AbC می‌دهد Ab

ترکیب aBc با aBC می‌دهد aB

ترکیب bC با abC می‌دهد bC

ترکیب aC با aBC می‌دهد aC

ترکیب AB با ABC می‌دهد AB

ترکیب AC با AbC می‌دهد AC

ترکیب BC با aBC می‌دهد BC

باز هم می‌توان به تقلیل عبارات ادامه داد. در این مرحله، شروط علی دو جمله‌ای به

دست آمده را به شروط تک‌جمله‌ای تقلیل می‌دهیم:

ترکیب Ab با AB می‌دهد A

ترکیب AC با AC می‌دهد A

ترکیب aB با AB می‌دهد B

ترکیب Bc با BC می‌دهد B

ترکیب aC با AC می‌دهد C

ترکیب bC با BC می‌دهد C

در نهایت، معادله ۷ جمله‌ای اولیه به صورت معادله بولی تک جمله‌ای زیر در می‌آید:

$$F = A + B + C$$

به این ترتیب، کمینه‌سازی بولی، همانند طرح آزمایشی، به دنبال یافتن جفت‌های کلی ترکیبی است که تفاوت‌شان فقط در یک علت باشد.

۷- استلزم و استفاده از «استلزمات اصلی»

یکی دیگر از مفاهیم مهم در جبر بولی مفهوم «استلزم»^۱ و «استلزمات اصلی»^۲ است. منظور از استلزم اصلی این است که چنانچه یک عبارت بولی، استلزم بر عبارت دیگر داشته باشد، عضویت دومی، زیر مجموعه‌ای از عضویت اولی است. به عبارت دیگر، هنگامی می‌توان گفت یک عبارت مستلزم عبارت دیگر است که عبارت دوم زیرمجموعه عبارت اول باشد. برای مثال، A مستلزم Abc است؛ زیرا، A همه اعضای Abc را در بر می‌گیرد (یعنی، زیر Abc مجموعه‌ای از A است). استلزم، فراهم آورنده ابزاری مهم برای تقلیل تعداد ترکیبات اولیه است. جدول ارزش فرضی زیر را در نظر بگیرید که داده‌های مربوط به سه شرط علی (یک بازار پررونق برای محصولاتی که اعتصاب‌کنندگان تولید می‌کنند(A); ترس از همدلی و پیوستن کارگران صنایع مربوطه به اعتصاب‌کنندگان(B); وجود صندوق با اندوخته زیاد برای اعتصاب(C) را که حدس زده شده است بر موفقیت اعتصابات کارگری(S) مؤثرند، نمایش می‌دهد.

۱- استلزم به معنای مشروط به چیزی بودن، چیز دیگری را لازم داشتن و به چیز دیگر وابسته بودن است (خوانساری، ۱۳۷۶: ۱۳).

جدول ۱ - جدول ارزش فرضی با سه شرط علی

تعداد یا فرابانی	پیامد	شروط علی		
		S	C	B
۶	۱	۱	۰	۱
۵	۱	۰	۱	۰
۲	۱	۰	۱	۱
۳	۱	۱	۱	۱
۹	۰	۰	۰	۱
۶	۰	۱	۰	۰
۳	۰	۱	۱	۰
۴	۰	۰	۰	۰

بر اساس داده‌های مندرج در جدول فوق‌الذکر، معادله بولی S (اعتصابات موفق) به شرح زیر تدوین می‌شود:

$$S = AbC + aBc + ABc + ABC$$

حال، بر اساس قاعدة کمینه‌سازی، چهار ترکیب سه جمله‌ای مزبور را می‌توان به یک

معادله بولی با ۳ ترکیب دو جمله‌ای تقلیل داد:

ترکیب ABC با AbC می‌دهد

ترکیب ABC با ABc می‌دهد

ترکیب BC با aBc می‌دهد

در نتیجه:

$$S = AC + AB + Bc$$

این معادله بولی که از قاعدة ساده کمینه‌سازی سابق‌الذکر - یعنی از طریق ترکیب مطراهای جدول ارزشی که واجد ارزش پیامدی یکسانی بوده؛ ولی، در یک علت، متفاوت رده‌اند - به دست آمده، استلزم اصلی نامیده می‌شود. در عین حال، لازم به ذکر است که مواره هر استلزم اصلی بر عبارات استلزم‌امی مختلفی در جدول ارزش دلالت می‌نماید. برای

مثال، در معادله کمینه‌سازی شده فوق‌الذکر، استلزم اصلی AB شامل دو عبارت بولی اولیه ABC و ABC موجود در جدول ارزش مزبور بود و این دو عبارت نیز، به ترتیب، شامل AC و BC بوده‌اند. از این رو، AB، به صورت منطقی، حشو و زاید به نظر می‌رسد و لذا، یک استلزم اصلی ضروری به‌شمار نمی‌رود. برای تعیین این که کدام یک از استلزمات از حیث منطقی، ضروری و کدام یک حشو و زاید است، یک طرح و تدبیر کمینه‌سازی مورد استفاده قرار می‌گیرد که به عنوان «نگاره استلزم اصلی»^۱ شناخته شده است. بنابراین، کمینه‌سازی از طریق نگاره استلزم اصلی دومین مرحله فرایند کمینه‌سازی بولی است. هدف مرحله دوم فرایند کمینه‌سازی، تحت پوشش قرار دادن حتی‌الامکان عبارات استلزم بولی از طریق کمترین تعداد منطقی استلزمات اصلی است. در حقیقت، نگاره استلزم اصلی، پیوند میان استلزمات اصلی و عبارات اولیه را نمودار می‌سازد. مثلاً، نگاره استلزم اصلی زیر، پیوندهای موجود در داده‌های مربوط به مثال اعتضابات را نشان می‌دهند.

جدول ۲ - نگاره استلزم اصلی اعتضابات

عبارات یا جملات اولیه				استلزمات اصلی
aBc	Abc	AbC	ABC	
		x	x	
	x		x	
x	x			

یک وارسی ساده نشان می‌دهد که کمترین استلزمات اصلی مورد نیاز برای تحت پوشش قرار دادن کلیه عبارات یا جملات اصلی اولیه، ۲ مورد است. استلزمات اصلی AC و BC کلیه چهار عبارت بولی اولیه را زیر پوشش خود می‌برند. بدین نحو، تحلیل نگاره استلزم اصلی منجر به کمینه‌سازی نهایی عبارات بولی می‌شود. این معادله نهایی بولی فقط دربردارنده استلزمات اصلی منطقاً ضروری است:

^۱ Prime implicant chart

$$S = AC + BC$$

از مفاد این معادله به طور ساده این معنا مستفاد می‌شود که اعتصابات موفقیت‌آمیز هنگامی رخ می‌دهند که یک بازار پررونق برای محصولاتی که اعتساب کنندگان تولید می‌کنند «و» صندوق با اندوخته زیاد برای اعتساب، وجود داشته باشد (AC)؛ یا، هنگامی که ترس از پیوستن کارگران صنایع ذیربطة به اعتساب کنندگان با اندوخته کم صندوق اعتساب ترکیب شده باشد (BC).

۸- استفاده از قانون دمورگان

هنگامی که یک جدول ارزش، کمینه‌سازی شد و ترکیبات مختلف شروطی که با یک پیامد یا معلول ارتباط دارند تعیین شدند؛ غالباً مفید خواهد بود که به وارسی ترکیباتی از شروط بپردازیم که با غیاب یا نبود آن پیامد یا معلول (مثل اعتصابات نافرجام) ارتباط دارند. برای دستیابی به این راه حل برای پیامدهای منفی، به جای آغاز نمودن از ساختن و کمینه‌سازی یک جدول ارزش جدید برای به دست آوردن راه حلی که از پیامدهای مثبت استخراج می‌شود، می‌توان از قانون دمورگان استفاده نمود تا علل نبود یا غیاب معلول مورد نظر را دریافت. قانون دمورگان با دو قاعده اجرا می‌شود.

نخست، معادله مثبت (اعتصابات موفق) را منفی (اعتصابات نافرجام) نموده؛ به نحوی که در آن، علل حاضر، تبدیل به غایب و علل غایب، تبدیل به حاضر شوند (یعنی، A را به a و b را به B تبدیل می‌کنیم). دوم، علامت منطقی «و» به «یا» (علامت ضرب به جمع) و علامت منطقی «یا» به «و» (علامت جمع به ضرب) تبدیل می‌شوند. برای نمونه، در مثال اعتصابات، معادله $S = AC + BC$ تبدیل می‌شود به:

$$S = (a + c)(b + C)$$

$$ab + aC + bc =$$

بر اساس این معادله، اعتصابات هنگامی شکست می‌خورند که:

- (۱) بازار برای محصولاتی که اعتصاب کنندگان تولید می‌کنند پررونق نباشد «و» ترس
جدی از پیوستن کارگران صنایع مربوطه به اعتصاب کنندگان وجود نداشته باشد؛
- (۲) بازار برای محصولاتی که اعتصاب کنندگان تولید می‌کنند پررونق نباشد «و» صندوق با
اندوخته زیاد برای اعتصاب وجود داشته باشد؛ «یا»
- (۳) ترسی از پیوستن کارگران صنایع مربوطه به اعتصاب کنندگان وجود نداشته باشد «و»
صندوق با اندوخته پایین برای اعتصاب وجود داشته باشد.
- در مجموع، قانون دمورگان، راه میانبری را برای کمینه‌سازی موردهای منفی ارائه می‌دهد.

۹- علل لازم و کافی

یک جنبه دیگر از رویکرد بولی عبارت از ارتباط میان نتایج کمینه‌سازی بولی با علل لازم
و کافی در علوم اجتماعی است. باری، علتی به عنوان علت لازم تعریف می‌شود، اگر ضرورتاً
در معلولی که متحقق شده است، حاضر باشد. از سویی دیگر، علتی به عنوان علت کافی تعریف
می‌شود، اگر خودش به تهایی بتواند یک معلول معین را به وجود آورد. با تقاطع حالات
حضور و غیاب علت لازم و علت کافی، چهار نوع علت خواهیم داشت (به اضافه یک ترکیب
که شرط علی آن به تهایی نه لازم هستند و نه کافی) که می‌توان آنها را به صورت معادلات
بولی به شرح زیر نوشت:

$$S = AC + BC \quad (\text{یعنی، } C \text{ علت لازم و غیرکافی است}).$$

$$S = AC \quad (\text{یعنی، هم } A \text{ و هم } C \text{ علت لازم و غیرکافی است} S \text{ هستند}).$$

$$S = A + Bc \quad (\text{یعنی، } A \text{ علت کافی و غیرلازم است}).$$

$$S = B \quad (\text{یعنی، } B \text{ علت لازم و کافی است}).$$

$$S = AC + Bc \quad (\text{یعنی، هیچ علتی به تهایی علت لازم یا علت کافی نیست}).$$

این معادلات گرچه خیلی ساده‌اند، ولی آشکارا، سازگاری بالای رویکرد بولی را با مفاهیم
و ترمینولوژی علت لازم و کافی نشان می‌دهند. این خصیصه، ارزش جبر بولی را به عنوان
ابزاری برای تحلیل تطبیقی کیفی یا تحقیق تطبیقی - تاریخی بالا می‌برد؛ به ویژه در مطالعاتی

به بررسی موردهای مختلفی پرداخته می‌شود که نتایج یا پیامدهای یکسان یا مشابهی دارند. هر جهت، همان طور که رگین اظهار نموده است (۱۹۸۷: ۱۰۰؛ همچنین ن. ک. به: Griffin and Ragin, 1994: 9; Amenta and Poulsen, 1994: 23-24) جبر بولی کاملاً با ایده روط لازم و کافی، سازگار و هماهنگ است و نتایج تحلیل بولی را می‌توان بسادگی بر سبب ترمینولوژی شرط لازم و شرط کافی تفسیر نمود.^۱ همچنین، جبر بولی برای تحلیل کیب‌هایی از متغیرها که برای وقوع یک پیامد یا معلول، شرط کافی هستند، مناسب و کارایی بڑهای دارد. در حقیقت، به دلیل آن که ترکیب‌های متفاوت متعددی از عوامل می‌توانند هر ک به تنها ی علت کافی باشند، این رویه می‌تواند چندین مسیر علی را که منجر به یک معلول حد می‌شوند، نشان دهد. این خصوصیت را برخی اوقات «هم‌غایتی»^۲ (جورج و بنت، ۲۰۰۵؛ هونی و گوئرس، ۲۰۰۶) و یا «علیت چندگانه و مترافقی» (رگین، ۱۹۸۷، برادی و کولیر، ۲۰۰۰) نامیده‌اند.

۱۰- فاکتورگیری در معادلات بولی

معمولًا در تحلیل بولی بهتر است از نتایج، فاکتور گرفت. منطق فاکتورگیری بولی چندان اوتی با فاکتورگیری در جبر ریاضی ندارد. در تحلیل بولی، فاکتور مشترک حکایت از «شرط علت لازم» دارد. برای مثال، معادله بولی زیر را در نظر بگیرید:

$$S = AB + AC + AD$$

فاکتورگیری از معادله مذبور نشان می‌دهد که A شرطی لازم برای S است:

$$S = A (B + C + D)$$

همان طور که پیشتر اشاره شد، رویه کمینه‌سازی بول عبارت است از کاهش جملات یا عبارات علی به وسیله حذف لازم بالقوه در میان موردهایی که واجد نتیجه یکسان و مشابهی هستند. ترکیب نهایی از عوامل علی به عنوان علت برای وقوع آن نتیجه، تلقی می‌شود. به علاوه، با مشاهده ترکیب نهایی از متغیرهای تبیینی، مشخص نمودن این امر که یک عامل واحد، علتنی لازم یا کافی است، امکان‌پذیر می‌شود.

2. Equifinality

فاکتورگیری نه تنها برای نشان دادن این که کدام شروط علی، «لازم» هستند مفید است؛ بلکه، برای مشخص ساختن شروطی هم که از نظر علی، معادل و همارز هستند، مناسب است. مثلاً، در معادله بالا سه شرط B , C و D از نظر علی همارز هستند؛ چون همه آن‌ها در ترکیب با A یک نتیجه یا معلول را به بار آورده‌اند (S).

همچنین، فاکتورگیری را می‌توان برای وضوح بخشنیدن به یک معادله نیز به کار گرفت؛ هر چند که معادله را ساده نکند. برای مثال، محققی ممکن است این معادله را به دست آورده باشد:

$$S = abc + AbC + abd + E$$

ثئوری ممکن است بر آثار مغایر A در زمینه‌ها یا بافت‌های مختلف، تأکید نموده و یافته‌های خلاصه شده در معادله بولی ذکر شده نیز بر حمایت از این تأکید نظری دلالت داشته باشد. یعنی، در برخی زمینه‌ها، حضور A برای تحقق S و در بعضی زمینه‌های دیگر، غیبت آن برای تحقق S ضروری است.^۱

برای نشان دادن این موضوع می‌توان طوری فاکتورگیری کرد که شرط علی A در حالتهای حضور و غیابش برجسته شود:

$$S = a(bc + bd + E) + A(bC + E)$$

این معادله از سویی، نشان دهنده زمینه یا بافت‌هایی است که حضور A برای تحقق S لازم است و از سویی دیگر، زمینه یا بافت‌هایی را نشان می‌دهد که غیاب A برای تحقق S لازم است. شایان ذکر است که در این معادله، شرط E در هر دو مجموعه تکرار می‌شود. چون، این کاربرد ثانویه از فاکتورگیری با کاربرد اولیه آن (برای ساده‌سازی و تشخیص علل لازم) فرق می‌کند و هدف آن وضوح بخشنیدن بر اساس معیار ثئوریکی است؛ بهتر است آن را با برچسب و نام «فاکتورگیری نظری» از نوع اول فاکتورگیری متمایز نماییم.

۱- برخلاف تحلیل‌های رگرسیونی، تحلیل بولی تصریح دارد که یک ارزش معین در یک متغیر خاص می‌تواند در ترکیب با ارزش‌های متغیری دیگر، اثرات مخالفی را نشان دهد (یعنی، در حالت عادی، یک اثر دارد و در حالت ترکیب با متغیر دیگر، اثری دیگر). به همین سبب ممکن است برای وجود آمدن یک پامد یا معلول خاص ضرورت داشته باشد تا متغیر دوشقی الف در یک ترکیب علی وجود داشته باشد همچنین، همین متغیر الف، ممکن است در جایی دیگر ضرورت داشته باشد که در ترکیب علی متفاوتی غایب باشد تا همین پامد یا معلول خاص را به بار آورد (ماهونی، ۲۰۰۴: ۸۷).

تحلیل بولی انقلاب ایران

شاید، اگر گفته شود جان فوران مهم‌ترین پژوهشگر تطبیقی انقلاب ایران بوده، سخن لالات آمیزی بیان شده باشد (به عنوان نمونه ن. ک. به: فوران ۱۳۷۵، ۱۳۸۴، ۱۳۸۳؛ ۱۹۹۳/۱۳۸۵). فوران (۱۳۷۵ و ۱۳۷۷) ضمن انتقاد از اسکاپول و برخی بیگر از دانش‌پژوهان حوزه انقلاب اظهار می‌دارد که به جای بی‌همتا تلقی کردن انقلاب ایران یا گنجاندن متکلفانه و با وصله‌بینه آن (ad-hoc) به یک تئوری خاص، لازم است مورد انقلاب ایران را یک مورد ناسازگار با نظریه‌های اصلی انقلاب در نظر گرفت و تئوری‌های مذبور را در رتو انقلاب ایران جرح و تعديل نمود. با این استراتژی، فوران با تجدید نظر در نظریه‌های اصلی انقلاب در پرتو پژوهشی گسترشده و تأمل در مورد ایران، مدلی تلفیقی ارائه داد که ضمن رازش کامل با انقلاب ایران، مدعی است قابل تعمیم به کلیه انقلابات جهان سومی نیز هست (۱۳۷۵؛ ۱۳۷۷؛ ۵۲۲؛ ۲۲۴). در همین راستا، فوران (۱۳۷۵) ابتدا، نظریه‌ای در خصوص انقلاب‌های اجتماعی در جهان سوم، ارائه و سپس آن را در موردهای مثبت انقلاب ایران و یکاراگونه^۱ به کار گرفت و با مورد منفی السالوادور در تقابل قرار داد. در این میان، وی صریح نموده که مدل نظری خویش را وامدار گلدفرانک است که طرحی تلفیقی را برای ظریه‌های انقلاب و مورد مکریک ارائه داده است. گلدفرانک از طرحی برای تبیین انقلاب فاع کرده است که نظام جهانی، دولت و منازعه طبقاتی را در کنار یکدیگر در خود جای دهد: ما به لحاظ منطقی نیازمند طرحی هستیم شامل مجموعه‌ای از عناصر که هر یک به تنهایی، شرطی ناکافی‌اند. به عبارت دیگر، "X" و "Y" ممکن است هر یک از جمله شروط لازم باشند؛ ولی، شرط کافی نخواهد بود؛ مگر آن که، همزمان با هم یا بنا به ترتیب یا توالی خاصی روی دهند.... به نظر می‌رسد که شروط لازم و کافی {انقلاب} چهار شرط باشند، هر چند هنگامی که این شروط با یکدیگر همبشانی و تعامل پیدا می‌کنند مشکل می‌توان گفت

- فوران در اثر دیگرش (۱۳۷۷؛ همچنین ن. ک: فوران، ۱۳۷۵؛ ۲۲۸) تصریح نموده است که «درخورترین مورد برای نایسه با انقلاب ایران، یکاراگونه است؛ چون، همزمان با ایران در این کشور نیز انقلاب روی داد. در هر دو انقلاب، تلاف‌های چندطبقه‌ای شکل گرفت. در هر دو مورد، انقلاب علیه دیکتاتوری نظامی گونه به پیروزی رسید و هر دو از دم مداخله قدرتمند آمریکا به خوبی بهره گرفتند»(ص ۵۸۴).

که دقیقاً کجا یکی پایان می‌یابد و دیگری آغاز می‌شود. در مورد هر جامعه ملی خاص این چهار شرط عبارتند از: ۱) محیط یا زمینه جهانی روادار یا سهل‌گیر؛ ۲) بحران سیاسی حادی که توانایی‌های اداری/اجرایی و قدرت فهریه دولت را از کار بیندازد؛ ۳) شورش‌های روسایی گستردده؛ و ۴) جنبش‌های سیاسی نخبگان مخالف (گلدفرانک، ۱۹۷۹: ۱۴۸).

فوران تصریح دارد که صرف نظر از فقدان شورش روسایی گستردده، طرح نظری گلدفرانک به خوبی با موردهای ایران و نیکاراگوئه وفق دارد (۱۳۷۵: ۲۲۹). بر این اساس فوران، مدلی تئوریک ارائه می‌دهد که متضمن چهار شرط علیٰ به نحوی است که هر یک ب تنهایی، شرط لازم و به صورت ترکیبی، شرط کافی برای وقوع یک انقلاب اجتماعی در جهاز سوم است:

- (۱) ساختاری اجتماعی که وجه مشخصه آن جا به جایی‌ها و اختلالات ملازم با توسعه وابسته است؛
- (۲) دولتی انحصارگر، سرکوبگر و متکی به شخص همراه با عدم همکاری میان نخبگان سیاسی و اقتصادی؛
- (۳) بروز طیفی از فرهنگ‌های سیاسی مخالفت و مقاومت که قادر به بسیج نیروهای اجتماعی گوناگون باشند؛ و
- (۴) یک بحران تلاقي‌کننده که واجد دو جنبه باشد: رکود اقتصاد داخلی توأم با گشايش در نظام جهانی.

فرضیه مدل فوران آن است که اگر این شروط، جملگی فراهم آیند، ائتلاف چندطبقه‌ای برای به اجرا درآوردن طرسنی انقلابی شکل خواهد گرفت که از بخت خوبی برای «موفقت» (که بر اساس «تصریف قدرت دولت» سنجیده می‌شود) برخوردار است (فوران ۱۳۷۵: ۲۴۴). بر اساس این طرح تبیینی، فوران دست به مطالعه تطبیقی سه مورد ایران نیکاراگوئه و استیواردور زد که نتایج آن در قالب جدول ۳ خلاصه شده است.

جدول ۳ - مقایسه ایران، نیکاراگوئه و السالوادور

پیامد	عوامل عطفی یا متقابقی ^۱	فرهنگ‌های سیاسی	دولت و نخبگان	ساختمار اجتماعی	موردها
اثلافی با مبنایی گسترده؛ { انقلاب موفق	سیاست حقوق بشر کارتر؛ پایان شکوفایی نقی ۱۹۷۶-۷۸	مخالفان	شاه سرکوبگر؛ متعدد	اثرات منفی نخبگان ضعیف و تنوعات ناشی از آن	ایران
اثلافی با مبنایی گسترده؛ { انقلاب موفق	سیاست حقوق بشر کارتر؛ بحران پس از وقوع زمین‌لرزه ۱۹۷۶-۷۸	مخالفان	سرکوبگری متعدد	اثرات منفی سوموزا؛ منازعه نخبگان	نیکاراگوئه
جنگ داخلی طولانی؛ بحران اقتصادی؛ توافق از طریق مذاکره	مدخلة کارترا- ریگان؛ بحران «ثبات» در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰	مخالفان متعدد تحت رهبری مارکسیستی — لینینیستی	حکومت سرکوبگر نظامیان برخوردار از حمایت گسترده نخبگان	اثرات منفی توسعه وابسته و تنوعات ناشی از آن	السالوادور

مأخذ: فوران، ۱۳۷۵: ۲۴۵

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، ایران و نیکاراگوئه در تک تک عامل‌های علی‌با مدل بور برآش دارند: دولتی سرکوبگر و همدمست با دیکتاتوری منفوس که در مورد ایران به حیی منفعلانه و مطیعانه حمایت می‌شد و در مورد نیکاراگوئه با مخالفت آشکار نخبگان

اقتصادی بیرون از قدرت مواجه بود؛ فرهنگ‌های سیاسی متعدد مقاومت در برابر دولت و قدرت‌های خارجی که با یکدیگر متحد شدند و وقوع همزمان بحران‌های تلاقي کننده داخلی و خارجی. از این رو، نتیجه در هر دو مورد مزبور عبارت شد از ائتلافی گسترشده که کترل دولت را نسبتاً به سرعت در طول سال‌های ۱۹۷۸-۱۹۷۹ میلادی به دست گرفت. مورد السالوادور، موردی منفی و متفاوت است که ابعاد تبیینی اصلی مدل مزبور را تأیید می‌کند (مطابق با روش اختلاف میل، فرد به جستجوی موردهایی می‌پردازد که با وجود تفاوت در پیامد و علل مفروض در مهم‌ترین جنبه‌ها با یکدیگر مشابهت داشته باشند). در السالوادور هیچ شکافی میان نهاد نظامی حاکم و نخبگان الیگارشی اقتصادی وجود نداشت؛ در عین حال، فرهنگ‌های مقاومت نیز تا حدی از نظر محتوای ایدئولوژیک، تأکید استراتژیک و بنیان اجتماعی محدودتر بودند. نکته دیگری که به همین اندازه اهمیت دارد آن است که موقیت‌های قبلی انقلاب‌های ایران و نیکاراگوئه راه را بر هر گونه گشايشی در نظام جهانی برای مورد السالوادور بست تا جایی که قدرت نظامی مرکزی نظام بین‌المللی، آمریکا، به نحو گسترشده‌ای در جهت مقابله با انقلاب السالوادور مداخله کرد. وضعیت اقتصاد داخلی السالوادور گرچه وخیم بود؛ اما، نوعی بحران باثبات و مزمن را در سراسر دهه ۱۹۷۰ تجربه نمود. حاصل امر، بجای چیره شدن انقلابی اجتماعی عبارت شد از جنگ داخلی قطبی‌شده و بحران اقتصادی تشیدیدشده. البته، بعد از چندی، به بن‌بست رسیدن راه حل نظامی و اندکی بهبود اقتصادی در سال ۱۹۹۱ میلادی، دو طرف را به پشت میز مذاکره کشاند (توافق از راه گفتگو) و مسأله انقلاب را متفقی نمود (فوران، ۱۳۷۵: ۲۴۵).

از حیث روش‌شناسی، با وجود آن که فوران تصريح کرده که از روش اختلاف میل استفاده نموده (فوران، ۱۳۷۵: ۲۴۵) ولی، اگر عامل‌های علی موجود در مدل تبیینی وی به صورت منفرد در نظر گرفته شوند باید تصدیق نمود که فوران، اصلاً پاییند و ملتزم به نتایج قواعد میل در روش اختلاف نبوده است. برای اثبات این مدعای لازم است جدول بالا را به شرح ذیل به جدولی دو ارزشی (۱= حضور ؛ ۰= غیاب) متناسب با روش اختلاف میل تبدیل نماییم.

جدول ۴ - تبدیل جدول مقایسه‌ای فوران به جدول متناسب با روش اختلاف میل

پیامدها		عوامل علی تقارنی		عوامل علی اصلی			موردها
انقلاب اجتماعی	اختلاف گسترش چندطبقه‌ای	گشایش نظام جهانی	رکود اقتصاد داخلی	فرهنگ‌های سیاسی متعدد مخالفت	دولت سرکوبگر، انحصار طلب و منکر به شخص	اثرات منفی توسعه وابسته	
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	ایران
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	نیکاراگوئه
۰	۰	۰	۱	۱	۱	۱	السالوادور

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، با در نظر گرفتن کلیه عوامل علی به طور انفرادی و جداگانه و «کارویژه حذفی» روش اختلاف میل، باید نتیجه گرفت که فقط «گشایش نظام جهانی» علت «انقلاب اجتماعی» است؛ چون، سایر عامل‌های علی نتوانسته‌اند تمایزی میان موردهای مثبت انقلاب اجتماعی (ایران و نیکاراگوئه) با مورد منفی (السالوادور) ایجاد نمایند.^۲ در واقع، ساختار تحلیلی مبتنی بر قواعد روش اختلاف میل، این نتیجه ضروری را به بار می‌آورد که بجز عامل «گشایش در نظام جهانی» سایر عامل‌های علی موجود در مدل فوران را باید حذف نمود؛ یا به عبارت دیگر، آن‌ها نقشی علی در وقوع انقلاب اجتماعی نداشته‌اند. از این رو، اگر فوران نتایج تجربی مربوط به سه مورد ذکر شده را مؤید مدل نظری خویش نشسته است باید بپذیرد که به رغم تصریح خودش، از روش اختلاف میل استفاده نکرده است. نتیجه ضروری، به کارگیری قواعد تصمیم‌گیری در روش اختلاف میل ابطال تجربی مدل نظری

- برای تأیید این مدعای از نظر فوران، مورد السالوادور فقط فاقد عامل علی «گشایش در نظام جهانی» بوده است، ن.

فوران است (چهار عامل از پنج عامل کاندیدا شده برای علت انقلاب اجتماعی، رد می‌شوند). با وجود این، فوران (همانند اسکاپول) به منظور استفاده از روش اختلاف میل، ترکیب عوامل علی را به عنوان یک عامل واحد مدنظر قرار داده است. بنابراین، ترکیب پنج عامل علی تنها در دو مورد مثبت انقلاب اجتماعی (ایران و نیکاراگوئه) حضور داشته و در مورد انقلاب نافرجام (السالوادور)، به دلیل نبود یک عامل علی (گشایش در نظام جهانی)، ترکیب علی مزبور حضور نداشته است.

در حقیقت، همان‌طور که فوران در ابتدای مطالعه خویش به طور ضمنی اشاره نموده است، وی از طرح تحلیل بولی یا «علیت مرکب و متلاقی» استفاده نموده است. در این ساختار تحلیلی، هر یک از عامل‌های علی در مدل به تنها یک شرط لازم و ترکیب یا تلاقی همزمان آن‌ها، شرط کافی وقوع انقلاب اجتماعی است. در واقع، فرض این است که وقتی با یک علت مرکب سروکار داریم، چنانچه هر یک از اجزای آن علت (که معمولاً شرط لازم محسوب می‌شوند) حاضر نباشد (مثلاً، گشایش نظام جهانی در مورد السالوادور) نتیجه‌اش غیبت معلول (انقلاب اجتماعی) خواهد بود. در این راستا، مهم نیست که آن عامل علی یا شرط لازم غایب در وقوع معلول (انقلاب اجتماعی) مشتمل بر ده درصد کل عوامل علی باشد یا نود درصد آن. مهم این است که نمی‌گذارد مجموع علل (شروط لازم) به صد درصد (= شرط کافی) برسد و معلول (انقلاب اجتماعی) متحقق گردد. لذا، غیبت هر یک از عامل‌های علی یا شرط لازم، به غیبت معلول متنه می‌شود (ر. ک. به: سروش، ۱۳۷۸: ۱۲-۱۳). به نظر می‌رسد در مورد تحلیل فوران نیز طرح تحلیلی با منطق جبر بولی بکار گرفته شده است نه پیروی از مقتضیات روش حذفی اختلاف میل. باری، این نوع ساختار تحلیلی که متناسب با تحلیل بولی است در نمونه بعدی کار فوران به صورت روشن‌تر و با خودآگاهی روش‌شناختی ارائه شده است.

فوران (۱۳۸۴: ۲۹۸-۳۴۷) در مطالعه دیگری برای پاسخ به پرسش اصلی خویش مبنی بر این که «چرا در کشورهای جهان سوم، اندکی از انقلاب‌ها پیروز شده و بسیاری شکست خورده‌اند؟» یا «چه ترکیبی از علل، بیشترین تأثیر را در تبیین انقلاب دارد؟» از جبر بولی استفاده نمود.^۱ فوران، از حیث تبیین تئوریک قبلانشان داده بود (۱۳۷۵: ۲۵۶-۲۵۷) برای وقوع یک انقلاب اجتماعی موفق، باید پنج عامل علیٰ یا شرط لازم زیر با هم ترکیب شوند یا تلاقي کنند:

- ۱) توسعهٔ واپسیه؛
- ۲) دولت سرکوبگر، انحصارگرا و متکی به شخص؛
- ۳) شکل‌گیری و تبلور فرهنگ‌های سیاسی مخالفت؛
- ۴) رکود اقتصادی؛ و
- ۵) گشايش در نظام جهانی (یا امکان نفوذ خارجی).

فوران، برای تعیین ترکیب علیٰ در تبیین انقلاب‌های اجتماعی موفق، نافرجام و نبود انقلاب در کشورهای جهان سوم، نتایج مطالعهٔ تاریخی خود را برای شناخت وجود یا عدم عوامل تبیینی ذکر شده در هر مورد تحت مطالعهٔ خویش در قالب جدول ۵ نمایش داده است.

- فوران تصريح نموده است که اين روش را از رegin (۱۹۸۷) اقتباس نموده است (۱۳۸۴: ۲۹۹).

جدول ۵ - علل انقلابات جهان سوم: جدول ارزش بولی (۰ = غیاب؛ ۱ = حضور)

پیامد	شرایط مساعد						موردها
	انقلاب اجتماعی	گشایش نظام جهانی	رکود اقتصادی	فرهنگ‌های سیاسی مخالفت	دولت سرکوبگر انحصار طلب	توسعة وابسته	
E	D	C	B	A			
نوع اول: انقلاب‌های اجتماعی موفق							
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۱۰-۲۰، مکریک
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۵۳-۰۹، کوبا
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۷۷-۷۹، ایران
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۷۷-۷۹، نیکاراگوئه
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۴۹، چین
نوع دوم: انقلاب‌های اجتماعی نافرجام							
۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۷۹-۹۲، السالوادور
۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۶۰-۸۰، گواتمالا، دهه
۰	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۹۰ و ۸۰، پرو، دهه‌های
۰	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱۹۸۰، دهه فیلیپین، دهه
نوع سوم: غیرفعال در انقلاب							
۰	۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱۹۷۰، دهه کره جنوبی، به بعد
۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۱۹۷۰، تایوان، دهه به بعد
۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱۹۷۰، دهه بوزیل
۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱۹۷۰، دهه آرژانتین
۰	۰	۱	۰	۰	۱	۱	۱۹۸۳، دهه آرژانتین
۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۸۰، دهه مکریک
۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱۹۷۰، دهه ترکیه
۰	۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱۹۷۰، دهه مصر
۰	۱	۱	۰	۱	۰		۱۹۷۰، دهه زنیبر

بر اساس این جدول ارزش، معادله بولی الگوی انقلاب‌های اجتماعی موفق (S) عبارت است از:

$$S = ABCDE$$

يعنی در پنج مورد اول، چون پنج عامل توسعه وابسته، دولت سرکوبگر، فرهنگ‌های سیاسی مخالفت، رکود اقتصادی و فرصت برخورداری از شرایط باز نظام جهانی دست به دست هم داده‌اند، انقلاب اجتماعی به موفقیت رسیده است (فوران، ۱۳۸۴: ۳۰۸). این، همان نتیجه‌ای است که فوران در مطالعهٔ قبلی خویش (۱۳۷۵) با سه مورد ایران، نیکاراگوئه و السالوادور نیز به دست آورده بود.

معادله بولی الگوی انقلاب‌های اجتماعی نافرجام نیز در هر یک از موردهای مذبور به شرح زیر است (همان، ۳۲۶):

ABCDe	۱۹۷۹-۹۲
ABCDe	گواتمالا، دهه‌های ۱۹۶۰-۸۰
AbCDe	پرو، دهه‌های ۸۰ و ۹۰
AbCDe	فیلیپین، دهه ۱۹۸۰

بر اساس رویهٔ کمینه‌سازی در جبر بولی، چون عامل علیٰ «دولت سرکوبگر، انحصارگرا و متکی به شخص» در چهار مورد مذکور، هم حضور و هم غیاب داشته است، حذف می‌شود و به این ترتیب، معادله ACDe جامع چهار نمونه ذکر شده است. به همین جهت، معادله بولی الگوی انقلاب‌های اجتماعی نافرجام (FS) به شکل زیر درمی‌آید:

$$FS = ACDe$$

به این معنی که توسعه وابسته، حضور فرهنگ‌های سیاسی مخالفت و رکود اقتصادی، بدون توجه به نوع دولت و نبود عاملِ فرصت مساعد نظام باز جهانی، همه دست به دست هم داده و حرکت به سوی انقلاب اجتماعی را ختنی کرده‌اند.

معادله بولی الگوی نبود انقلاب در هر یک از موردهای نه‌گانه مذبور به شرح ذیل است (همان، ۳۳۴):

ABCde	کره جنوبی، دهه ۱۹۷۰ تاکنون
ABcde	تایوان، دهه ۱۹۷۰ تاکنون
ABcDe	برزیل، دهه ۱۹۷۰ تاکنون
ABcDe	آرژانتین، دهه ۱۹۷۰
AbcDe	آرژانتین، ۱۹۸۳ تاکنون
ABCDE	مکزیک، دهه ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۴
ABCDe	ترکیه، دهه ۱۹۷۰ تاکنون
ABCDe	مصر، دهه ۱۹۷۰ تاکنون
aBcDE	زئیر، دهه ۱۹۷۰ تاکنون

همان طور که ملاحظه می شود، هیچ یک از موردهای فوق، همه عوامل پنج گانه تبیینی مشمول در مدل نظری فوران را با خود ندارند. در هر حال، اگر رویه کمینه سازی و استلزم اصلی در جبر بولی را به کار گیریم می توانیم از مطالعه ۹ مورد مذکور، نقصان یا نبود انقلاب (NS) را به شکل زیر فرمول بندی نماییم (همان، ۳۳۵):

$$NS = aBcDE + AcDe + ABe$$

به این ترتیب، سه مسیر یا ترکیب علی است که به وضعیت نبود انقلاب می انجامد:

- ۱- ترکیب توسعه وابسته با دولتی سرکوبگر، هنگامی که رابطه باز با نظام جهانی وجود نداشته باشد (کره جنوبی، تایوان، برزیل و آرژانتین در دهه ۱۹۷۰، مکزیک، ترکیه و مصر)؛
- ۲- وجود عامل توسعه وابسته و رکود اقتصادی، هنگامی که این دو عامل با نبود دو متغیر فرهنگ مخالفت و رابطه باز با نظام جهانی ترکیب شده باشند (برزیل و آرژانتین در هر دو دوره و ترکیه)؛
- ۳- حالت ویژه و محصر بفرد زئیر، با نبود عامل توسعه وابسته یا جریان مخالفت متحد و حضور عوامل دولت انحصارگرا، رکود اقتصادی و شرایط مساعد نظام جهانی.

در مجموع، فوران با بکارگیری تکنیک تحلیل بولی نتیجه گرفت که موانع اصلی وقوع انقلاب در جهان سوم، نارسایی فرهنگ‌های سیاسی و چگونگی آرایش نظام جهانی است (همان، ۳۳۶).

فوران در مقاله دیگری با عنوان «آینده انقلابات در دهه‌های آخر قرن بیستم» (۱۹۹۷) برای پرسش اصلی خویش مبنی بر این که «آینده انقلابات در عالم جهانی شده چگونه است؟» مدل پنج عاملی خویش را به بررسی تطبیقی ۱۲ مورد^۱ در دوره زمانی ۱۹۸۹-۹۷ میلادی بسط داد. نتایج بررسی فوران به طور غیرصوری در جدول ۶ منعکس شده است.

جدول ۶ - دورنمای انقلاب در دهه‌های آخر قرن بیستم

دورنمای پیامد	عوامل ترکیبی	فرهنگ‌های سیاسی	دولت	ساختمار اجتماعی	
تدابع	بحران اقتصادی / حکومت؛	اپوزیسون محدود و بخش بخش شده	دیکتاتوری موبوتو	کاملاً توسعه نیافته	زئیر (تا سال ۱۹۹۶)
احتمال کودتا	نظم جهانی				
تدابع حکومت؛	مصالح فروخته / فشار	تقسیم اپوزیسیون در میان کردها، بر صدام حسين	دیکتاتوری صدام حسين	توسعه وابسته	عراق (بعد از سال ۱۹۹۱)
احتمال بسیار اندک کودتا	ولی عدم حمایت از اپوزیسیون	اسلام‌گرایان، و جنبش ضعیف لیبرال سکولار		نفت محور	

-۱- برخی موردها در دو دوره زمانی مشاهده شده‌اند.

ایران	توسعه وابسته نفت محور	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
تداوم ثبات رژیم: اعتراضات گاه و بی گاه داخلی	مصطفی فروخته / فشار از سوی آمریکا ولی حمایت از ژاپن، اروپا و چین	اپوزیسیون داخلی ناچیز؛ اپوزیسیون پراکنده و متفرق رانده شده از کشور	جمهوری اسلامی اقیدار گرای نیمه مردمی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
مصر	فرایند متزلزل توسعه وابسته	جمهوری اسلامی در جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
کوبا	توسعه وابسته بدون نابرابری	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
چین ۱۹۸۹	توسعه وابسته سویالیستی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
چین ۱۹۸۹	توسعه وابسته سویالیستی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
عراق	توسعه	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی	جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی
شوروش	بحران جنگ /	نا آرامی اسلامی در	دیکتاتوری		

نافرجام	عدم حمایت آمریکا از اپوزیسیون	جنوب؛ کردها در شمال: ناهمانگی	صدام حسین	وابسته نفت محور	۱۹۹۱
تداوی ثبات نهادی	مصالح جدی / حمایت قوی غرب	شورش مائوئیستی با حمایت محدود طبقات	نهادهای دموکراتیک	میزانی محدود از توسعه وابسته	پرو
تداوی سطح پایینی از جنگ داخلی به بن بست رسیده	ناملایمات فراوان / حمایت قوی آمریکا و فرانسه از رژیم	اپوزیسیون پرچوش و خروش اسلامی با حمایت محدود طبقات که بعد از ۱۹۹۲ تندتر شده است	حکومت انحصاری ولی غیرشخص گرا	توسعه وابسته نفت محور	الجزایر
نتیجه: انقلاب سیاسی موفق	بحران اقتصادی / دست کشیدن قدرت های جهانی از موبوتو	ظهور اپوزیسیون نظامی تحت رهبری لوران کابیلا	دیکتاتوری موبوتو	کاملاً موبوتو فته	زئیر (۱۹۹۷)
کشمکش شدید برای هزئمونی در میان PRI و PAN اپوزیسیون رادیکال	تداوی سختی ها و بحرانها / حمایت قوی آمریکا از دولت PRI	شورش پرنکاپو و انعطاف پذیر زایاتیست ها با پتانسیل حمایت گسترده مردمی	حفظ قدرت توسط دولت متزلزل PRI	توسعه وابسته	مکریک

برای تحلیل کیفی تطبیقی به شیوه بولی، فوران نتایج بررسی خویش را به صورت جدول ۷ ارائه داد.

جدول ۷ - آینده انقلابات: جدول ارزش بولی ($=\text{غیاب}$ ؛ $=1=\text{حضور}$)

امکان بالقوه برای تغییر رژیم	شرایط مساعد					موردها
	گشایش نظام جهانی (E)	رکود اقتصادی (D)	فرهنگ‌های سیاسی مخالفت (C)	دولت سرکوبگر و انحصار طلب متکی به شخص (B)	توسعه وابسته (A)	
نوع اول: عدم مبادرت به انقلاب						
بیش از ۵۰ درجه (زوال) ^۱	۱	۱	۰	۱	۰	زئیر، دهه ۱۹۹۰
بیش از ۵۰ درجه (زوال) ^۲	۰	۱	۱	۱	۱	عراق، دهه ۱۹۹۰
کمتر از ۲۵ درجه (ثبات)	۱	۱	۰	۱	۱	ایران، دهه ۱۹۹۰
کمتر از ۲۵ درجه (زوال) ^۳	۰	۱	۱	۱	۱	مصر، دهه ۱۹۹۰
کمتر از ۲۵ درجه (ثبات)	۱	۱	۰	۱	۱	کوبا، دهه ۱۹۹۰

۱- از طریق کودتا یا تظاهرات سیاسی

۲- از طریق کودتا یا انقلاب سیاسی

۳- از طریق شکست انتخاباتی، کودتا یا انقلاب سیاسی

چین، دهه ۱۹۹۰	۱	۱	۱	۱	۰	کمتر از ۲۵ درصد (ثبات)
------------------	---	---	---	---	---	---------------------------

نوع دوم: جنگ‌های داخلی انقلابی نافرجم یا در جریان

چین ۱۹۸۹	۱	۱	۱	۱	۱	کمتر از ۷۵ درصد (انقلاب)
عراق ۱۹۹۱	۱	۱	۱	۱	۱	۵۰ درصد (انقلاب)
پرو دهمهای ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰	۰	۱	۱	۰	۱	کمتر از ۲۵ درصد (انقلاب)
الجزایر ۱۹۹۲	۰	۱	۱	۱	۱	کمتر از ۵۰ درصد (زوال) ^۱
زنیز ۱۹۹۷	۱	۱	۱	۱	۰	انقلاب سیاسی واقعی
تکریک ۱۹۹۴	۰	۱	۱	۱	۱	۵۰ درصد (زوال) ^۲

مأخذ: فوران، ۱۹۹۷: ص ۸۱۰

فوران، بر اساس جدول ارزش فوق الذکر، آرایش‌های مختلف از متغیرها یا معادله بولی

۱- مورد تحت بررسی خویش را به شرح جدول ۸ تدوین نمود.

- از طریق شکست انتخاباتی توسط FIS کودتا یا انقلاب سیاسی

- از طریق شکست انتخاباتی توسط PRD (احتمالاً در ائتلاف با EZLN) یا PAN یا جنبش سیاسی ملی فراقانوئی

جدول ۸ - الگوهای متغیرها در کشورهای بالقوه انقلابی

نوع اول: عدم مبادرت به انقلاب	
aBcDe	زئیر(تا سال ۱۹۹۶)
ABcde	عراق (قبل از سال ۱۹۹۱)
Abcde	ایران
abcde	مصر
abcDE	کوبا
Abcde	چین(دهه ۱۹۹۰)
نوع دوم: تلاش یا آغاز جنگ‌های داخلی انقلابی	
AbCDe	چین (۱۹۸۹)
ABcDe	عراق (۱۹۹۱)
abcDe	پرو
AbcDe	الجزایر
aBcDE	زئیر (۱۹۹۷)
AbCDe	مکزیک

مأخذ: فوران، ۱۹۹۷: ص ۸۱۱

وارسی ساده معادلات بولی حکایت از ۱۰ الگوی متمایز داشت که شباهت الگوی ایران و چین (بعد از سال ۱۹۸۹) تعجب‌آور است (هر دو، غیرمحتمل ترین نامه‌د برای تغییر انقلابی آتی بوده‌اند). فوران این ۱۰ الگو را الگوهای نافرجام انقلاب نامید و آن را در معادله مرکب بولی زیر خلاصه نمود:

$$aBcDe + ABcde + \\ AbcDe + aBcDE$$

از طریق رویه‌های کمینه‌سازی بولی فوران این معادله را به معادله ساده‌تر ذیل تقلیل داد:

$$cDe + acD + Ace + bce + AbDe = \text{نافرجامی انقلاب}$$

فوران در نهایت، از طریق رویه «نگاره استلزم اصلی» الگوی اول (یعنی، cDe) را نیز حشو و زائد محسوب نمود؛ چون، بدون مدنظر قرار دادن این الگو، چهار الگوی دیگر سی توانند ۱۲ مورد تحت بررسی را توضیح دهنند. این امر بدان معناست که با چهار الگوی علیٰ ذکر شده می‌توانیم تبیین کنیم که چرا در این ۱۲ مورد، انقلاب اجتماعی شکست خورده است. خلاصه آن که علی‌رغم حضور گاه‌گاهی «توسعة وابسته» و «رکود اقتصادی»، نتایج نشان داد که غیاب هر یک از پنج عامل تبیینی مدل فوران، از موفقیت انقلاب اجتماعی ممانعت به عمل می‌آورد (فوران، ۱۹۹۷: ۸۱۲).

فوران (۱۹۹۷) برای توضیح و تبیین محتمل‌ترین مسیرهای انقلابی یا بالقوه‌ترین سناریوهای انقلاب در سال‌های آتی این ۱۲ مورد را به شکل دیگری مرتب نمود. ترکیب‌های ولی هر مورد در جدول ۹ منعکس شده است.

جدول ۹ - محتمل‌ترین مسیرهای منتهی به انقلاب

aBcDE	زئیر (قبل از سال ۱۹۹۷)
ABCDe	عراق (بعد از سال ۱۹۹۱)
ABcDE	ایران
ABCDe	مصر
ABcDE	کوبا
ABCde	چین (دهه ۱۹۹۰)
ABCDE	چین (۱۹۸۹)
ABCDE	عراق (۱۹۹۱)
AbCDe	پرو
ABCDe	الجزایر
aBCDE	زئیر (۱۹۹۷)
ABCDe	مکزیک

فوران از این جدول نتیجه گرفت که عراق (در مارس ۱۹۹۱) و چین (در ۱۹۸۹) با وجود حضور هر پنج عامل (ABCDE) فاصله اندکی با انقلاب اجتماعی در آن مقطع زمانی داشته‌اند. وی، سپس این ۱۲ مورد را به دو الگوی کلی تقسیم می‌کند:

الف) باثبات یا فاقد تلاش انقلابی (زئیر قبل از ۱۹۹۷، عراق بعد از ۱۹۹۱، ایران، مصر، کوبا، چین در دهه ۱۹۹۰) و

ب) تلاش برای انقلاب در اشکال گوناگون (عراق ۱۹۹۱، چین ۱۹۸۹، پرو، الجزایر، زئیر ۱۹۹۷، و مکزیک).

فوران با انجام تحلیل بولی برای هر یک از این دو مجموعه از کشورها به دو معادله زیر رسید:

$$\text{BcDE} + \text{ABCe} = \text{Bath} / \text{Faقد تلاش انقلابی}$$

$$\text{BCDE} + \text{ACDe} = \text{Tلاش انقلابی} / \text{قصد انقلاب}$$

در مجموعه اول، دو مسیر برای ثبات وجود داشته است: BcDE در زئیر (قبل از ۱۹۹۷)، ایران و کوبا که به معنای آن است که نبود یک فرهنگ سیاسی مخالف ائتلاف‌دهنده، مانع از آغاز انقلاب بوده است. مسیر دوم، در مصر و عراق (بعد از ۱۹۹۱) و چین (در دهه ۱۹۹۰) با الگوی بولی ABCe بر این مطلب دلالت داشت که نظام جهانی برای وقوع انقلاب، نامساعد بوده است.

در مجموعه دوم، الگوی بولی ACDe در پرو، الجزایر و مکزیک مؤید این واقعیت بود که به دلیل وجود توسعه وابسته، فرهنگ‌های سیاسی مخالفت و رکود اقتصادی و غیاب گشایش نظام جهانی در این موردها، تلاش‌هایی برای انقلاب ظهور پیدا کرده است. نکته جالب این که در این الگو، نوع رژیم (دولت انحصارگرای متکی به شخص) نامریوط درآمده است. این امر بدان معناست که انقلابیون در کشورهای مذکور، صرف نظر از نوع رژیم مقابل خویش یا ترکیب بین‌المللی، دست به اقدامات انقلابی زده‌اند. دو مین الگوی بولی، یعنی BCDE ، در چین ۱۹۸۹ و عراق ۱۹۹۱ و زئیر ۱۹۹۷ حکایت از آن داشت که هنگام حضور کلیه

امل‌های مزبور، به جز عامل توسعه وابسته، جنبش انقلابی آغاز شده است. شایان ذکر است این موارد تنها موردها در گروه «تلاش برای انقلاب» بوده‌اند که نظام جهانی، حداقل حدودی، مساعدشان بوده و باعث شده که دو مورد آن‌ها خیلی نزدیک به انقلاب موفق مده (چین و عراق) و یک مورد دیگر نیز انقلاب سیاسی موفق را پشت‌سر گذارد (زئیر). نتایج بور همچنین نشان داد که در کلیه تلاش‌های انقلابی، دو عامل «فرهنگ‌های سیاسی مخالفت» (ركود اقتصادی) وجود داشته‌اند؛ ولی به نظر می‌رسد که انقلابیون، نوع رژیم و ترکیب نمللی را نادیده انگاشته‌اند.

در نهایت، فوران از تحلیل‌های بولی ذکر شده نتیجه گرفت که برای تکوین و به ویژه فقیت یک انقلاب اجتماعی لازم است که کلیه پنج عامل مذکور حضور داشته باشد. در حقیقت، انقلابی‌ترین وضعیت‌ها، آن‌هایی هستند که پنج یا دست‌کم چهار عامل علی‌حاضر شند. از سویی دیگر، از میان ۵ عامل موجوده انقلاب اجتماعی به نظر می‌رسد که سه عامل رهنگ‌های سیاسی مخالفت، «ایجاد فرصت در نظام جهانی»، و «دولت انحصارگرای متکی شخص» از اهمیت بیشتری برخوردار باشند. بر عکس، غیاب هر یک از این پنج عامل کافی است تا انقلاب اجتماعی با مانع رو به رو شود (فوران، ۱۹۹۷: ۸۱۴).

سخن آخر

در این مقاله تلاش گردید تا ضمن تشریح منطق و ویژگی‌های اصلی «جبر بولی» به عنوان بش‌شناسی ضمنی و تلویحی تحقیقات تطبیقی - تاریخی، کاربرد آن در علوم اجتماعی بر اساس تکنیک «تحلیل تطبیقی کیفی» نیز نشان داده شود. بدین منظور، تحلیل‌های بولی فوران تحلیل تطبیقی انقلاب ایران تشریح گردید تا نحوه به کارگیری این تکنیک به خوبی روشن

در مجموع، امید است با تشریح صوری و روش شناسانه جبر بولی و ارائه نمونه‌های مضمونی متکی بر مطالعات واقعی از به کار گیری تحلیل بولی در مطالعه تطبیقی کیفی انقلاب ایران توسط فوران توانسته باشیم نشان دهیم که چگونه تحلیل گران کیفی می‌تواند با استفاده از این تکنیک به وارسی ترکیب‌های متفاوت از تبیین‌کننده‌ها، به مثابه علل یک نتیجه (معلول) واحد پرداخته و از این طریق، پرتویی بر تحلیل‌های عمیق‌تر در علوم اجتماعی بیفکند.

منابع

- اسکاکپول ، تدا. (۱۳۷۶). دولت‌ها و انقلاب‌های اجتماعی؛ سید مجید رویین تن
تهران ؛ انتشارات سروش
- اسکاکپول ، تدا. (۱۳۷۷). حکومت تحصیل‌دار و اسلام شیعه در انقلاب ایران؛ مندرج
در کتاب رهیافت‌های نظری بر انقلاب اسلامی، عبدالوهاب فراتی، معاونت امور اساتید و
دروس معارف اسلامی نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها
- اسکاکپول، تدا. (۱۳۷۸). تبیین انقلاب‌ها؛ مندرج در کتاب نظریه‌های بنیادی جامع
شناسختی؛ لوئیس کوزر و برنارد روزنبرگ ؛ فرهنگ ارشاد؛ نشر نی
- خوانساری، محمد. (۱۳۷۶). فرهنگ اصطلاحات منطقی، چاپ دوم، پژوهشگاه علوم
انسانی و مطالعات فرهنگی
- سروش، عبدالکریم. (۱۳۷۸). تأملاتی در اندیشه سیاسی انقلاب اسلامی، فصلنامه
متین، شماره ۳ و ۴
- فوران، جان. (۱۳۷۵الف). نظریه‌ای در خصوص انقلاب‌های اجتماعی جهان سوم
مقایسه‌ای بین ایران، نیکاراگوئه، و السالوادور، فصلنامه راهبرد، شماره ۹، بهار ۱۳۷۵، صص

- فوران، جان. (۱۳۷۵). انقلاب ایران، چالشی بر تئوری اجتماعی، *فصلنامه حضور، ماره ۱۸، زمستان ۱۳۷۵*، صص: ۲۰۷ - ۱۸۴.
- فوران، جان. (۱۳۷۷). مقاومت شکننده، احمد تدین، تهران، موسسه خدمات فرهنگی سما.
- فوران، جان. (۱۳۸۴). نظریه پردازی انقلاب‌ها، فرهنگ ارشاد، چاپ دوم، تهران، نشر گار، تدرابرت. (۱۳۷۶). چرا انسان‌ها شورش می‌کنند؟ علی مرشدی زاد، انتشارات و هشکده مطالعات راهبردی.
- گار، تدرابرت. (۱۳۷۹). مدلی علی از منازعات داخلی، مندرج در کتاب خشونت و امعاء، اصغر افتخاری، نشر سفیر، صص: ۱۹۴ - ۱۵۳.
- گلدستون، جک. (۱۳۸۵). مطالعاتی نظری، تطبیقی و تاریخی در باب انقلاب‌ها، حمدتفی دلفروز، نشر کویر.
- مور، بارینگتون. (۱۳۶۹). ریشه‌های اجتماعی دیکتاتوری و دموکراسی، حسین سیریه، مرکز نشر دانشگاهی
- Amenta, E. & Poulsen, J. D. (1994). "Where to begin: A survey of five approaches to selecting independent variables for qualitative comparative analysis", *Sociological Methods and Research*, 23, 22-53
- Benoît Rihoux & Charles Ragin . (2004). "*Qualitative Comparative Analysis (QCA): State of the Art and Prospects*", Prepared for delivery at the 2004 Annual Meeting of the American Political Science Association, 1- 26
- Brady, H. E., & D. Collier, eds. (2004). "*Rethinking social inquiry: diverse tools, shared standards*", Lanham and New York: Rowman & Littlefield.
- Boswell, Terry and William Dixon (1990). "Dependency and Rebellion", *ASR*, 55 (4): 540-559

- Caren, Neal and Aaron Panofsky (2005). " TQCA: A Technique for Adding Temporality to Qualitative Comparative Analysis", *Sociological Methods Research*, 34, 147- 172
- Foran, John (1992). "A Theory of Third World Social Revolutiona: Iran, Nicaragua and El Salvador Compared", *Critical Sociology*, 19 (2) : 3-27
- Foran, John and Jeff Goodwin (1993). "Revolutionary Outcomes in Iran and Nicaragua", *Theory and Society*, 22 (2) : 209-247
- Foran, John (1997). "The Future of Revolutions at the fin-de-siecle", *Third World Quarterly*, 18 (5) : 791-820
- George, Alexander., and Andrew Bennett (2005). **Case studies and theory development in the social sciences**, Cambridge, MA: MIT Press.
- Goldstone, Jack (1991). **Revolution and Rebellion in the Early Modern World**. Berkeley and Los Angeles: University of California Press.
- Goldstone, Jack (1997). "Methodological issues in comparative macrosociology", *Comparative social research*,16 :107-120
- Goldstone, Jack (1998). "Initial conditions, general laws, path dependence, and explanation in historical sociology", *American Journal of Sociology*,104, 829-45
- Goldstone, Jack (2003). "Comparative Historical Analysis and Accumulation in the study of Revolutions" in Mahoney & Ruschemeyer (eds) *Comparative Historical Analysis in the Social Sciences*, pp.41- 91 ,Cambridge Press
- Goldthorpe, John (1997). "Current issues in comparative macrosociology", *Comparative Social Research* , 16 : 121-132
- Goldthorpe, John (2000). **On Sociology**, Oxford,UK: Oxford university press
- Griffin, Larry and Charles Ragin(1994). "Some Observations on Formal Methods of Qualitative Analysis", *Sociological Methods & Research*, 23: 4-21

- Hibbs, Douglas (1973). **Mass Political Violence**, New York: Wiley
- Lichbach, Mark Irving (1989). "An Evaluation of does Economic inequality Breed Political Conflict? studies", *World politics*, 41: 431-470
- Lichbach, Mark Irving (1994). "Rethinking Rationality and Rebellion", *Rationality and Society*, 6 (1) :8-38
- Mahoney, James (2004). "Comparative-Historical Methodology", *Annual Review of Sociology*, 30 :81- 101
- Mahoney, James & Gary Goertz(2006). "A tale of two cultures: contrasting quantitative and qualitative research", *Political Analysis*, 14, 227-49
- Moaddel, Mansoor (1994). "Political Conflict in the World Economy", *ASR*, 59 : 276-303
- Muller, Edward (1985). "Income inequality,Regime Repressiveness, and Political Violence", *ASR*, 50 : 47-61
- Muller, Edward & Mitchell Seligson(1987). "Inequality and Insurgency", *The American Political Science Review*, 81 (2) 425-452
- Öz, Özlem (2004). "Using Boolean- and Fuzzy-Logic-Based Methods to Analyze Multiple Case Study Evidence in Management Research", *Journal of Management Inquiry*, 13, 166-179
- Ragin, Charles (1987). **The Comparative Method**, Berkeley and Los Angeles: University of California Press
- Ragin, Charles (1994). **Constructing Social Research**, Pine Forge Press
- Ragin, Charles (1997). "Turning The Tables: How Case-Oriented Research Challenges Variable-Oriented Research", *Comparative social research*, 16: 27-42

- Ragin, Charles (1998). "Case-Oriented Research and the Study of Social Action", Pp. 158-68 in *Rational Choice Theory and Large-Scale Data Analysis*, edited by Hans-Peter Blossfeld and Gerald Prein. Boulder, CO: Westview.
- Ragin, Charles (2000). *Fuzzy-Set Social Science* , Chicago: University of Chicago Press
- Ragin, Charles (2004). "Comparative Method" , in Michael S. Lewis-beck and Alan Bryman and Tim Futing Liao (eds), *The Sage Encyclopedia of Social Science Research Methods*, Volume 1, pp: 148-151, SAGE Publications, Inc.
- Ragin, Charles; Claude Rubinson; David Schaefer; Shawna Anderson; Emily Williams & Helen Giesel (2007). *User's Guide to Fuzzy-set / Qualitative Comparative Analysis*, Department of Sociology, University of Arizona
- Skocpol,Theda (1979). *States and Social Revolutions: A Comparative Analysis of France, Russia, and China*, Cambridge University Press
- Weede, Erich (1986). "Income Inequality and Political Violence Reconsidered", *ASR*, 51 : 438-441
- Weede, Erich (1987). "Some New Evidence on Correlates of Political Violence", *European Sociological Review*, 3 :97-108